

Korsør den 26. feb. 2018.

Til
Børne- og Socialminister Mai Mercado
Folketingsmedlem Karina Adsbøl

Vedr. Diabetes og udbud af hjælpemidler

På de sociale medier har jeg set debatten omkring massekonverteringer af diabeteshjælpemidler. Jeg vil gerne bidrage til debatten med min oplevelse af at modtage et brev fra kommunen om ændring af bevilling. Derudover har jeg prøvet at beskrive, de udfordringer alle med diabetes skal håndtere hverdag, året rundt.

Tilbage i efteråret fik jeg sammen med mange andre borgere i Slagelse kommune lavet min bevilling på hjælpemidler om. Der var her tale om en masse konvertering uden der var foretaget individuelle skøn. Efter en klage til Slagelse kommune blev min bevilling ændret tilbage, da jeg er pumpebruger, og de udbudte hjælpemidler ikke var kompatible med min behandling. Derudover fik jeg en personlig opringning fra lederen i den relevante afdeling i kommunen med en undskyldning. Jeg har efterfølgende haft en rigtig god og positiv dialog med kommunens diabetesygeplejerske som håndtere bevillingerne af diabetes hjælpemidler.

Selvom det endte til min fordel så var det alligevel en ekstra belastning, en som mindre ressourcestærke borgere formentlig ikke vil kunne magte og gå ind i. Jeg har skrevet en del klager og læserbreve blandt andet fordi jeg selv er uddannet socialrådgiver, har jeg kunne formidle mine argumenter sammenholdt med lovgivningen.

Jeg har blandt andet i den forbindelse lavet et læserbrev til de lokale medier som er sat ind herunder;

" Flere medier har bragt historien om Slagelse Kommunes afgørelse om, at ændre diabetikere i Slagelse kommunes bevilling på hjælpemidler. Der er tale om en generel afgørelse, hvor der ikke forud for afgørelsen, er foretaget et individuelt skøn, ej heller har der været dialog med den enkelte borger, før denne afgørelse er meddelt skriftligt til borgerne.

Kommunen skal spare mange penge på området og selvfølgelig har vi borgere, med behov for hjælpemidler, forståelse for denne udfordring, men samtidig vil vi ikke gå på kompromis med vores behandling, og herved vores risiko for komplikationer og for tidlig død.

Jeg er selv så heldig, at have fået lov til at beholde mine nuværende hjælpemidler, men jeg er bekymret for kommunens øvrige diabetikere, og særligt forundret over Slagelse Kommunes håndtering af sagen.

Slagelse Kommune lægger selv vægt på, at der er ikke er tale om en ændre i bevillingerne men blot en justering. Dette forhold fritager ikke Slagelse Kommune for, at foretage et individuelt skøn hos hver enkelt borger. Det fritager heller ikke Slagelse kommune for, at vedlægge en klage vejledning, så borgerne ved, at de har mulighed for at klage over denne afgørelse herunder at den klage kan påklages anden forvaltningsmyndighed.

Jeg vil anbefale Slagelse Kommune, at læse op på Forvaltningsloven § 22 – § 25. Forvaltningsloven opererer ikke med justeringer af i forvejen løbende bevilling dvs. at enhver ændring i en given bevilling, er en ny afgørelse!

Afgørelser skal, når de meddeles skriftligt været ledsaget af en begrundelse. Kommunens egne økonomiske forhold kan ikke i sig selv udgøre en begrundelse. En begrundelse skal ydermere indeholde en kort redegørelse for, de for sagen faktiske omstændigheder, som har været bestemmende for skønsudøvelsen jf. Forvaltningslovens § 24 stk. 2. Hvilket ikke er sket, da der er sendt enslydende breve ud til 1100 borgere.

Der er intet til hindre for, at Slagelse Kommune i samarbejde med os diabetikere, kunnet have truffet en afgørelse omkring ændring af den enkeltes bevilling af hjælpemidler. Der hvor det giver mening ift. borgerens behandling, giver det mening hele vejen rundt – både samfundsøkonomisk, men også for borgeren selv. En sådan ændring i samråd med borgeren, må gerne iværksættes så længe borgerens retsstilling forbedres, men en sådan ændring må ikke være til ugunst for borgeren – Hvilket der ud fra mine oplysninger er tale om her, da de tilbudte hjælpemidler er af en ringere kvalitet end dem, mange af os benytter for nuværende.

Jeg kan kun anbefale Slagelse Kommune, at man trækker den fælles afgørelse tilbage og starter forfra!”

Diabetes og især diabetes 1 som jeg har, er en kompleks sygdom hvor vi selv har et stort ansvar i forhold til den daglige behandling. Vi er afhængige af, at benytte hjælpemidler som vi stoler på, som vi er kompatible med vores øvrige behandling og som er nemme at benytte. Det er vi fordi det er yderst vigtigt, at vores diabetes er velreguleret for at undgå følgesygdommen som belaster os selv og samfundet yderligere.

For at give jer en ide om hvor kompleks sygdommen er, har jeg her fundet en beskrivelse af de typiske ting som har indflydelse på ens blodsukker i dagligdagen.

42

Faktorer der påvirker dit blodsukker

Mad	
↑ ↑	1. Kulhydrat antal
→ ↑	2. Kulhydrat type
→ ↑	3. Fedt
→ ↑	4. Protein
	5. Koffein

→ ↑	6. Alkohol
↓ ↑	7. Måltid tidspunkt/timing
↓ ↑	8. Dehydrering
↑	9. Tarmflora
?	

Medicin	
→ ↓	10. Medicin dosis
↓ ↑	11. Medicin tidspunkt/timing
↓ ↑	12. Medicin påvirkning
↑ ↑	13. Steroid indtagelse (binyrebark)
↑	14. Niacin (B3 vitamin)

Aktivitet	
→ ↓	15. Let træning
↓ ↑	16. Højintensitet & moderat træning
→ ↓	17. Træningsniveau for øvelsen
↓ ↑	18. Trænings tidspunkt på dagen
↓ ↑	19. Mad & insulin timing før træning

Derudover påvirker graviditet og pubertet også blodsukkeret en del, grundet hormonelle forandringer.

Vi som diabetikere er nødt til hele tiden at medtænke disse faktorer. Vi skal måle blodsukker og give insulin til alt vi kommer i munden og er derfor nødt til, at kende kulhydratforholdet i div. madvarer, hvilket der heldigvis er flere apps til. Vi er på arbejde 24 timer i døgnet, 365 dage om året, og har selv et stort egen ansvar for vores behandling. Vi har aldrig helt fri men er altid et skridt foran i forhold hvad vi skal lave de næste timer, hvad vi vil indtage af mad med mere.

Hvad diabetikere tænker...

Jeg spiser en kage... ergo skal jeg have 8 enheder insulin.

Hvad folk tror.

Skal jeg spise en banan? Og skal jeg så have 3 eller 6 enheder insulin? Det kommer vel an på om jeg møder John og han inviterer på en bajer...men hvis vi går hen til baren, skal jeg kun ha 2 enheder... med mindre han vil på pubben i stedet - så kører vi jo. Så er det nok 8 enheder... men jeg fik jo også 3 stykker rugbrød til frokost... mon jeg skal springe eftermiddagskaffen over?... der er jo som regel lidt godt til kaffen. NEJ! Jeg VIL også ha lov til en småkage! Men skal jeg så have 8 eller 10 enheder? Hvad hvis John ikke kigger forbi? Så skal jeg bare hjem i bilen. Jeg BURDE cykle. Men så ville 8 enheder være ALT ALT for meget... Hvis nu jeg står op ved skrivebordet resten af dagen? Og siger "Nej tak" til John, når han spørger? Kan jeg SÅ tage en småkage? Og er 5 enheder insulin så nok?... - for HELVEDE... hvorfor står jeg med en banan?

I realiteten.

Dette job opslag som er lavet for sjov beskriver på en ret sigende måde hvordan det er at have diabetes

PROJEKTLEDER SØGES TIL SELVSTÆNDIG OG ANSVARSFULD STILLING:

- ambitiøs og målrettet
- kan tage hurtige beslutninger
- fleksibel og omstillingsparat
- kan lide at have mange bold i luften
- god hukommelse og godt overblik
- kan holde hovedet koldt i pressede situationer
- er åben og god til at involvere andre
- god til at formidle og undervise om eget arbejde
- flair for tal og beregninger

- opsøger viden og kan overskue kompliceret stof
- kan samarbejde med tværfagligt team
- god kommunikation (gerne den lille latinprøve)
- forventes at føre systematisk og detaljerede optegnelser over eget arbejde (f.eks. logbog 12-15 gange dagligt)
- der må påregnes natarbejde ind imellem
- du må påregne evaluering af din effektivitet og arbejdsindsats dels hver måned og dels ved årskontrol
- arbejdstid 24-7
- ingen pauser, fridage eller ferier
- du skal kunne passe et almindeligt arbejde ved siden af

Jeg håber dette skriv har givet jer et indblik i hvordan det er at have diabetes, og herved hvor stor betydning det har at vi har adgang til de hjælpemidler vi er trygge ved og som passer til vores behandling. Jeg har forsøgt via lidt humoristiske beskrivelser, at vise at det er en meget kompleks sygdom, en sygdom som er meget individuel da der er flere ting som indvirker på blodsukkeret og det er ikke altid at det påvirker ens.

En begrænsning af hjælpemidler ville for mange måske betyde, at de ikke længere ville tage deres blodsukker, hvilket ville være farligt og medfører dårligere regulering med mere.

Hvis I har spørgsmål er I velkommen til at kontakte mig. Hvis I vil bruge noget fra mit skriv med mit navn må I meget gerne advisere mig på forhånd.

Venlig Hilsen

Anne-Kristina Timmerman Hansen